

I mars 1862 förordnade Kunglig Majestät att varje socken skulle utgöra en egen kommun. I augusti samma år kallades ombud för socknarna till allmänt landsting för att diskutera tillämpningen av förordningen om kommunalstyrelse på landet. Innan året var slut hade man inrättat kommunalstämma och kommunalnämnd. Kommunalförordningen kom till för att ge medborgarna i Sverige ett ökat lokalt självstyre.

1950 fick respektive ordförande i kommunalstämmorna i uppdrag från Länsstyrelsen att bilda en ny kommun. Arbetet började med en kommunalstämma där man inrättade bl.a. kommunalnämnd med representanter från de kommuner som skulle sammanslås.

Sammanslagningen skulle börja gälla fr.o.m. den 1 januari 1952. Detta innebar att de "gamla" kommunerna existerade jämsides med den "nya" kommunen mellan den 1 januari 1950 och 31 december 1951.

De sammanslagningar som skedde under 1960- och 1970-talen fick en lite annan utformning. I stället för att inrätta en parallellorganisation tillsattes s.k. sammanläggningsdelegerade några år innan den aktuella sammanslagningen skulle ske. Dessa delegerade hade att samordna de sammangående kommunerna så att den nya organisationen skulle kunna fungera på ett så bra sätt som möjligt.